

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 198 (พ.ศ. 2538)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการขายสินค้าหรือการให้บริการอื่น ตามมาตรา 86/5(4) แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 86/5(4) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กำหนดให้ใบกำกับภาษีของสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด และใช้ตัวแทนซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นผู้ออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการเป็นใบกำกับภาษีของสินค้าหรือบริการที่มีรายการเป็นอย่างอื่นได้ ตามมาตรา 86/5(4) แห่งประมวลรัษฎากร

(1) เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ซึ่งคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร และประกอบกิจการให้บริการที่ต้องออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนหลายราย

(2) ออกใบกำกับภาษีโดยใช้ระบบ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ที่ทำงานในลักษณะเดียวกันและสามารถตรวจสอบและควบคุมได้ง่ายและ

(3) ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร ในการพิจารณาอนุมัติอธิบดีกรมสรรพากรอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอย่างไรก็ได้

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 68))

“ข้อ 1 ทวิ กำหนดให้ใบกำกับภาษีของสินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร ฝากขายในห้างสรรพสินค้าโดยมีการตั้งห้างสรรพสินค้าเป็นตัวแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด และให้ตัวแทนเป็นผู้ออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการเป็นใบกำกับภาษีของสินค้าที่มีรายการเป็นอย่างอื่นได้ตามมาตรา 86/5(4) แห่งประมวลรัษฎากร”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 220 (พ.ศ. 2542) ใช้บังคับ 5 สิงหาคม 2542 เป็นต้นไป)

ข้อ 2 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2538

ธารินทร์ นิมมานเหมินท์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง